

paa § 22, Konto H. Hvor store Nedsættelser der vilse resultere deraf, kan ingen i Djeblippet sige, men i alt Fald kunde det maaske komme til at gøre et Skaar i det ærede Medlems fattige 23,000 Kr., der sikkert ikke kunde taale at blive mindre, end de ere. Saa havde det ærede Medlem et andet Argument, som lød noget bedre, men i Realiteten ikke betød mere, nemlig det, at de militære Udgifter alligevel vare stegne mere end 23,000 Kr., thi det var paa Marineministeriets civile Del man havde besparet, som han sagde, ca. 80,000 Kr. og Forhøjelsen paa den militære Del havde altsaa slugt disse 80,000 foruden de 40,000, som dette Budget er højere. Men det er en fuldstændig Misforstaaelse for det ærede Medlem. Jeg ved ikke, hvor han har faaet de 80,000 fra. Jeg har inden denne Forhandling foretaget en meget nøjagtig Sammentælling paa Marineministeriets rent militære Postier A.—G. 1. 1. a.—c. og e., K., L. og R., og de andrage for 1894—95 5,235,503 Kr. og efter Flertallets Forflag for 1895—96 5,261,193 Kr. Det er Stigningen paa de militære Dele af Marineministeriets Budget. Altsaa 25,690 Kr., medens de civile Budgetter ere stegne med 14,000 Kr.; saa hvorfor det ærede Medlem har sin Beregning om 80,000 Kr., ved jeg slet ikke; den holder i alt Fald slet ikke Stif. Saa maa jeg for øvrigt bemærke, at de 25,000, hvormed den militære Del er stegen, mere end opvejes ved Nedgangen paa de ekstraordinære Budgetter.

Det ærede Medlem kom noget ind paa Mindretallets Standpunkt i det hele og sagde, at de ikke havde kunnet føre Forhandlinger om de Nedsættelser, de havde foreslaet; de havde ikke kunnet føre saadanne Forhandlinger, som gavede dem grundet Haab om, at disse Nedsættelser vare gennemførlige. Det ærede Medlem henholdt sig der til et Mindretals sorgelige Stilling i det hele. Det kunde aldrig føre sine Forflag igennem o. j. v., men jeg har heller ikke lagt Mærke til, at det ærede Medlem har gjort Spor af Forsøg paa at forvandle sit Mindretal til et Flertal. Han kunde have indladt sig paa Forhandling med den Gruppe, hvortil jeg hører, eller med Højregruppen i Udvalget, paa en særlig Forhandling om de enkelte Punkter, i det hele paa Forsøg paa virkelig at saa noget ud af sine Forflag, men det har hverken det ærede Medlem eller hans Meningsfæller i mindste Maade gjort, de have stillet deres Forflag paa rent demonstrativt Maade uden at gøre det nærmeste Skridt for at sikre sig deres Gennemførlighed. Det synes at være de Herrer af mindre

væsentlig Betydning. Det ærede Medlem mente, at han let kunde forsvare sin Stilling paa § 27 derved, at det var omtrent det samme, som ogsaa jeg stemte for i Fjor. Men det er et af de Argumenter, som heller ikke taaler meget at røres ved. Det ærede Medlem maa jo se forskellig paa, hvad man stemmer for i en Periode, hvor der regeres provisorisk, og i en Periode, hvor der regeres inden for de lovlige Former. Det er nu for det første en meget væsentlig Forskel. Dernæst var det givet efter de almindelige politiske Forhold, at det, Folketinget stemte for her i den Periode, var noget, som man vidste ikke uden videre kunde blive gennemført. Vi have alle, ogsaa det ærede Medlem, naar vi ville tale ærlig, været forberedte paa, at det fik vi ikke ført igennem, uden at vi paa væsentlige Punkter maatte forhøje det. Det har det ærede Medlem saamænd ogsaa været klar over, saa det Argument kan han ikke bruge. Dernæst sagde det ærede Medlem, at Meningen var uenssynlig den, at Forligsfinansloven var et Normalbudget, som man var i alle Retninger bunden til ved hemmelige Aftaler, og derfor ikke kunde gaa under. Det ærede Medlem ved dog nok, at vi ere gaaede noget under det paa det ekstraordinære Budget og lidt over det paa det ordinære. Vi have i det hele selvfølgelig vor fuldstændige Frihed over for, hvad der bliver bragt frem, baade til at gaa under det og over det efter de saglige og politiske Hensyn, som vi mene det rigtigt at tage. Men det ærede Medlem har slet ikke Ret i, at det er saa forstrækeligt uheldigt at holde noget paa det Grundlag, der blev vundet i Fjor. Thi det ærede Medlem maa erindre, at hvis dette Grundlag gennem Praksis faar en vis Anerkendelse som Forhandlingsgrundlag mellem Tingene, hvad jeg haaber det skal faa, og mener, at Flertallet ved den Holdning, det har indtaget, bidrager væsentlig til, saa binder det til to Sider, ogsaa til en vis Grad Regering og Landsting, og jeg tror, at det Resultat, vi naaede til i Fjor paa Finansloven paa de militære Budgetter, i sig selv var et saadant, at vi nok tør sammenligne det med tidligere Finanslove, naar samtlige Forhold tages i Betragtning. I det hele skal man nok komme til det Resultat, at det er et Grundlag, som Folketinget i det hele og store kan være vel tjent med at staa paa og med at søge at fastholde Regering og Landsting paa, og det gælder ikke mindst det Omraade, hvor der er saa stor Frihed og Tumleplads, § 27. Her naaede vi altsaa til et Punkt, som det ærede Medlem heller ikke kan nægte ligger en halv Million under det, man havde i de